

*Štěstí, zdraví,
pokoj svatý vinšujeme vám...*

Vážení čtenáři Vlčnovského zpravodaje,

máte před sebou poslední vydání našeho čtvrtletníku v roce 2017. Jeho obsahem je nejen rekapitulace uplynulého roku, ale i výhledy pro obec Vlčnov v roce následujícím: a to z pohledu příspěvkových organizací

obce (Základní a mateřská škola, Klub sportu a kultury), spolků a organizací působících v naší obci. Vzpomeneme výročí narození našich významných rodáků a opět započneme se čtením na pokračování. Nezapomínáme na

vánoční recepty tentokrát našich babiček. Vše je zpestřeno vánočními pranostikami a především přáními klidného prožití adventu, Vánoc i Nového roku.

Marta Moštková, místostarostka

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, dřív než jsme se nadáli, utekl nám zase jeden rok a při jeho konci nastává čas bilancování toho, co se nám podařilo za letošní rok uskutečnit.

Začátek roku až do jízdy králů můžeme vzít jen jako výčet uskutečněných akcí, protože o nich jsme vás informovali v průběhu roku. Patří sem nový vstup do KSK, nový povrch v amfiteátru, oprava mlatových chodníků v parku, lávka přes potok spojující Rybáře a amfiteátr, zpevnění polní cesty od zastávky ČSAD horní konec polem na Panské IV. Mezi další akce prováděné v tomto roce, o kterých rozhodli zastupitelé obce, patří rekonstrukce rekreačního areálu Vlčnov s rozpočtem asi 30 miliónů korun. I přes počáteční zdržení zahájení výstavby se podařilo skluz pomalu stahovat, ale příroda nám hodila pod nohy

klacek v podobě nepříznivé počasí a poměrně velkých srážek. Stavba se nám začala topit v blátě a čas, který jsme částečně dohnali, se nám začal opět natahovat. K dnešnímu dni je areál asi z 90 % hotový. Zbývají dodělat travnaté plochy a plochy pochůzně z umělé hmoty. Vzhledem k tomu, že potřebujeme, aby zemina navezená na tyto plochy byla zhutněná a sedla si, rozhodli jsme se, že tyto práce odložíme na jarní měsíce, kdy by mělo přijít i na předání a kolaudaci koupaliště.

Dále se na jaře musí zhotovit lávka přes potok, která bude hlavní příchozí cestou a dokončit oplocení. Další akcí bylo postavení nové hřbitovní zidky, zpracování návrhů na prodloužení vodovodu v části Vinohradská – Hranička, kanalizace v ulici Záhumní a zatrubnění splaškové stoky v prostoru Pusté.

Dále se nám podařilo vykoupit pozemky na cyklostezku do Uherského Brodu a podepsat memorandum s radnicí v Uherském Brodě o výstavbě cyklostezky. Uherský Brod se zde zavázal zpracovat dokumentaci na výstavbu stezky až po stavební povolení. Obec Vlčnov pak zaplatí jen tu část, která je na katastru naší obce. Toto jsou akce, které spolu s rekonstrukcí silnic Hranička, Záhumní a Vinohradská proběhnou v příštím roce.

No a závěrem bych chtěl vám všem Vlčnovjanům do toho dalšího roku popřát hodně zdraví, štěstí i pracovních úspěchů a poděkovat za práci, kterou jste vykonali pro naši obec v roce 2017.

Děkuji.

Jiří Matušík, starosta obce Vlčnov

Zpevněná polní cesta z horního konce na Rybníček

Koupaliště – ukládání kanalizační šachty

Koupaliště – vlevo objekt technologie

Koupaliště – nový bazén, v pozadí opalovací terasy

Koupaliště – plavčíkárna, převlékárny, toalety, bufet

Informace z obce

Přestože hlavní pozornost letošního roku je směřována k rekonstrukci koupaliště, byla provedena i spousta finančně podstatně méně náročných, ale pro život v obci důležitých rekonstrukcí a oprav. Náročnou rekonstrukcí s dobrým koncem představoval „krček“ Klubu sportu a kultury. Po letech má Vlčnov důstojný a reprezentativní vstup v původním prostoru.

V oblasti komunikací kromě zhotovení projektů na celkové rekonstrukce a zpevnění polní cesty (o kterých referuje starosta), byly vyspraveny spáry na cca 90% stávajících místních komunikacích, aby se zabránilo zatékání vody a prodloužila se tím jejich životnost. V ulici Pod Bočky byly umístěny obrubníky, aby byly ochráněny domy pod úrovní komunikace. Rovněž byl předlážděn chodník pod dolním obchodem spojující ulici Sportovní a Pod Bočky. V příštím roce by se měla realizovat oprava chodníku ke koupališti. S Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, jako s vlastníkem, opakovaně jednáme o problematice úseku silnice směrem na Veletiny pod hlavní křižovatkou, který je opět poškozen.

V oblasti odpadového hospodářství se zpracovává projekt na rekonstrukci sběrného

dvora. V bývalé kotelně budovy 1045 (stará MŠ) byl zřízen MiniBazar. Otvírací doba kopíruje provozní dobu sběrného dvora. Můžete zde do připravených regálů odložit pro vás nepotřebné, ale funkční a neznečištěné věci a naopak odebrat zdarma cokoli z vystavených materiálů. Vzhledem k omezenému prostoru nepřijímáme nadrozměrné výrobky, z důvodu bezpečnosti výrobky s obsahem nebezpečných látek (přijímáme na sběrný dvůr) a dále textil (k odložení využijte kontejnery k tomu určené).

V oblasti zeleně a životního prostředí byly dosazeny dřeviny v obci, které byly poškozeny především z důvodů klimatických, ale bohužel podíl má i vandalismus. V areálu Vlčnovských bůd byly pokáceny 4 vzrostlé ořešáky, které Agentura ochrany přírody vyhodnotila jako velmi rizikové z důvodu napadení houbami. Pokácené stromy budou nahrazeny mladými ořešáky. Použitelné dřevo z kmenů si mohou rozebrat majitelé přilehlých bůd.

Pro příjemnější veřejného prostranství bude na jaře provedena úprava prostoru naproti dolního obchodu na místě zbořeného domu pana Šimčíka. V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele.

V obecních budovách proběhla řada oprav: rekonstrukce prostoru v č. 167 – bývalé květinářství, v současnosti provozovna pedikúry. V téže budově, vedle cukrárny bylo vyměněno výkladní okno s dveřmi a tím se sjednotily vchody všech zdejších provozoven. Bylo rozhodnuto o zpracování projektu na výměnu oken v budově zahrádkář a měšťanka, které jsou ve špatném technickém stavu. V příštím roce bude zahájena rekonstrukce místního rozhlasu. 1. etapa bude realizována při hlavní silnici od Araveru až na horní konec formou bezdrátového vedení, aby se odstranily dráty, které brání vzrůstu vysazené zeleně.

Největší zátěžová zkouška příštího roku nás čeká na koupališti. Vzhledem k tomu, že nové prostory budou vyžadovat údržbu, úklid celého areálu a provoz bufetu, nabízí obec Vlčnov možnost sezonního zaměstnání, včetně pozice plavčíka a provozního bufetu. Zájemci se mohou hlásit už nyní na obecním úřadě. V případě zájemců na pozici plavčíka, kteří nejsou na tuto funkci proškoleni, zajistíme plavecký kurz.

Marta Moštková, místostarostka

Původní vitrina na č. 167

Nové okno a dveře

Oprava chodníku pod dolním obchodem do ul. Pod Bočky

Důležité informace

1. kolo volby prezidenta republiky se uskuteční v pátek 12. ledna 2018 od 14.00 do 22.00 hod. a v sobotu 13. ledna od 8.00 do 14.00 hodin. 2. kolo bude probíhat 26. a 27. ledna 2018. Pro všechny termíny budou připraveny volební místnosti v **budově základní**

školy, z důvodu plesové sezony v Klubu sportu a kultury.

31. 12. 2017 končí stomatologickou praxi na zdravotním středisku ve Vlčnově **MUDr. Ivana Oswaldová**. Stomatologická ordinace

ce zůstává k uvedenému datu neobsazená. Děkujeme paní doktorce za péči o zdravý chrup našich občanů.

*Marta Moštková,
místostarostka*

Proměny v Klubu sportu a kultury

V letošním roce **Klub sportu a kultury Vlčnov slaví 40. výročí** svého vzniku. Tak dlouho trvá nejen samotná organizace, ale i budova, kterou si v sedmdesátých letech minulého století postavili občané Vlčnova v tzv. akci Z. Podoba budovy a její vybavení bylo na tehdejší dobu velmi dobře a funkčně pojaté. Bohužel, doba její existence je na ní, a především na jejím zařízení a vybavení již výrazně znát a zdaleka neodpovídá dnešním požadavkům a standardům. Stali jsme se tak trochu retro zařízením. Ale i přesto je objekt tak intenzivně využíván, jak široko daleko žádné jiné podobné zařízení. Slouží sportovním, kulturně společenským a zájmovým aktivitám občanů téměř denně, od rána do večera. Ať už jej využívá především v dopoledním čase základní škola pro hodiny tělesné výchovy a sportovní kroužky nebo ať jsou to v podstatě všechny sportovní oddíly působící pod TJ Vlčnov či pod Sokolem či všechny folklorní soubory, pěvecké sbory, muziky, které ve Vlčnově působí, či další zájmové skupiny, jež zde mají své zkoušky a tréninky v odpoledních a večerních hodinách. O víkendech se konají různé zápasy sportovních oddílů, šachové turnaje, tréninky vlčnovských hasičů apod. Hojně jsou prostory KSK využívány občany také k rodinným oslavám, svatbám, ale i k firemním večírkám apod., v neposlední řadě samozřejmě také ke kulturním programům, plesům, zábavám a k programům jízdy králů, kdy se sem sjíždějí návštěvníci z celé republiky i různých koutů světa i vzácní hosté a významné osobnosti politického i společenského života. Nároky na prostor, zkušebny, šatny, skladovací prostory, krovjovnu, drobné klubové prostory tak přirozeně stále více a více narůstají, podobně i technická náročnost konajících se pořadů i programů. Technická vybavenost KSK zdaleka již těmto požadavkům nedostačuje a za 40 let své existence je již vybavení i stav budovy hluboce za svou životností, nemluvě o potřebě bezbarierovosti, modernizace a vybavenosti v rámci současných standardů.

Víme, že tento stav může zásadně změnit jen celková rekonstrukce budovy KSK, včetně zařízení i všech technických rozvodů. Situaci alespoň zčásti zmírnil „návrát“ vstupního prostoru, tzv. krčku, zpátky k hlavní budově, když se jej obci podařilo zpět odkoupit od soukromého vlastníka. Jeho rekonstrukcí tak návštěvníci získali nejen reprezentativní vstup do kulturního zařízení, ale i moderní sociální zařízení a šatnu. To nás také povzbudilo, abychom se ve staré budově pokusili o modernizaci alespoň těch prostor a vybavení, u kterých to bylo možné. Myslím, že se nám mnohé podařilo, a i když nejde o žádné velké přeměny, tak je vidět, že i mnoho „malých kroků“ a snah o zlepšení může vést k velmi překvapivým výsledkům a lze tak některé prostory změnit téměř k nepoznání.

Zásadně se například proměnil vzhled šatny pro účinkující za pódiem, kde jsme se doslova styděli ji účinkujícím poskytovat. Z nedostatku místa slouží její malý prostor nejen jako šatna, ale i jako prádelna, sušárna, sklad, zkušebna muziky i depozitář několika cimbálů, basy apod. V šatně tedy byla nově zřízena nová podlaha, prostor byl vymalován, nepoužívané skladové předměty a starý nábytek vyvezeny, instalována byla velká úložná skříň se zrcadly, nové skládací stoly a židle, věšáky a staré nevzhledné okno zakryly vertikální žaluzie. Z šatny se stal příjemný kulturní prostor, který vzápětí našel své další využití jako malá učebna pro kurz anglického jazyka pro děti.

Podobně zásadní proměnou prošel balkon v hlavním sále, jehož prostředí bylo rovněž až ostudné. V současnosti zde byla položena nová podlaha, stěny byly vymalovány, zatemnění oken igelity nahradily pěkné závěsy a stará kovová nepěkná okna kryjí moderní záclony, socialistické nástěnné osvětlení vystřídala elegantní designová svítidla s příjemným a efektním způsobem osvětlení. Doufáme, že balkon teď může návštěvníkům nabídnout vlídné a kulturní prostředí a posezení se zde stane přijemným.

Značné proměny doznalo přísálí. Je to prostor velmi frekventovaný, ale velmi nehezky, zastaralý, kulturní a útulné prostředí zdaleka nepřipomíná. Již v předešlých letech jsme reagovali na požadavek modernizace sociálního zařízení. Letos jsme přikročili i k vyřešení požadavku tanečnicků a cvičenců, kteří zde mají tréninky, na zrcadlovou stěnu s tyčí. Navíc jsme prostor ještě zútulnili zacloněním škaredých kovových oken bílými textilními roletami. A také dveře do přísálí s potrhaným a zničeným čalouněním získaly díky novému čalounění pěknější vzhled. U dveří do přísálí bylo odstraněno nefunkční topení a stěna zde prohlédla novým dřevěným obkladem.

Novými podlahami byla dále opatřena chodba v patře a malá šatna, kde přibyl také nový stůl. Nepěkný výhled z oken při vstupu do sálu zakryly husté, vzorované záclony. Trápí nás také malý a nevyhovující prostor TIC, kde alespoň změna krytí oken místo zastaralých záclon a závěsů vertikálními žaluziemi přinesla trochu vzdušnosti a současnosti. Také pomohla sjednotit vzhled oken při pohledu z venku. Jakousi tečkou za letošními proměnami lze vnímat výměnu starých, rezavých a pokřivených stojanů na kola před vchodem do budovy za nová, s povrchovou úpravou korespondující s dalším okolním mobiliářem – lavičkami, odpadkovými koši, a v rámci oprav také výměnu expanzní nádoby a ventilů.

Jen pro doplnění lze uvést modernizace z let předešlých, kterých si jistě návštěvníci a uživatelé prostor spravovaných Klubem sportu a kultury všimli. Například v **salonku** jsme v minulém roce pořídili fotokopie obrazu slavného obrazu Jízdy králů od Joži Uprky, který jsme v podstatě v autentických rozměrech díla instalovali na čelní stěnu tohoto našeho malého společenského reprezentativního prostoru. Sem jsme již roky před tím pořídili nové skládací stoly a reprezentativní čalouněné židle. Celý salonek tak důstojně slouží nejen jako zkušebna, ale především pro různé rodinné oslavy a reprezentační a společenské

Balkon – oprava podlahy

Nová podlaha, světla, záclony, závěsy a výmalba

Okna na balkoně a původní stav jejich zatemnění

Instalace nových záclon a zatemňovacích závěsů

Původní stav expozice krojů

Současný stav expozice krojů a nový videokoutek

Původní stav obslužné části galerie

Současný stav obslužného místa

Obslužné místo při vernisáži

Rekonstrukce kroje krále z konce 19. století

Chodba v patře – nová podlaha

Chodba v patře – původní stav

Nově zařízená místnost č. 56

Stav oken v přísálí

Detail oken po instalaci rolet

příležitosti. Je velmi hojně takto využíván ke spokojenosti uživatelů.

Značnou proměnou prošel v minulých letech i prostor **Galerie na Měštance**, kde bylo instalováno moderní závěsné zařízení, pořízeny výstavní klipy, figuríny, uzavřená expoziční skleněná vitrína, byl zbudován obslužný pult, zřízen videokoutek s posezením a velkou LCD obrazovkou, část expozice s krojovými figurínami byla opatřena velkou prosklenou expoziční kójí, kroje byly osvětleny bodovými světly a celá expozice získala zajímavou podobu instalací velkého výtvarného zpodobnění jízdochránkových koní na velkoplošné skleněné tabuli (dar Slováckého muzea ze zrušené výstavy). Ke krojovým figurínám přibyla figurína krále v kroji, který se nám podařilo zrekonstruovat v podobě z konce 19. století, přibližně tak, jak jej na svém obraze zachytil Joža Uprka. Bezpečnost vystavených exponátů střeží vedle dosavadních kamer také

v nedávné době pořízené bezpečnostní zařízení. Galerie se stala důstojným a moderním výstavním prostorem, jaký by Vlčnovu mohly závidět mnohé větší a významnější městské galerie.

V minulých letech jsme podobně zmodernizovali a uvedli do užívání **místnost č. 56 v patře KSK**, která do té doby byla nevyužívaným skladem. Instalovali jsme nový úložný nábytek, který slouží jako archiv a zároveň jako učebna a zkušebna, odehrávají se zde kurzy anglického jazyka, zkouší pěvecký sbor nebo také předlegrúti. Stal se z něj kulturní a příjemný prostor, malý konferenční sálek. O police a skříňky s potřebným úložným místem byla doplněna také kancelář KSK.

Klub sportu a kultury provozuje rovněž krojovou půjčovnu a stará se o **krojový fond**, který poskytuje možnost půjčit si krojové součástky nejen ročníku jízdy králů, ale i dalším občanům obce pro různé tradiční či

církevní příležitosti. Tento fond také postupně rozšiřujeme o další potřebné krojové součástky, ať už výkupem starších nebo pořizováním nových, většinou hrazených z dotací. Vzhledem k tomu, že v obci se již nezachovaly nositelné kožichy, usilovali jsme o jejich pořízení. Podařilo se nám to v letošním roce, kdy do krojového fundusu přibyla krásné nové tradiční vlčnovské **kožichy** – bílý ženský a hnědý mužský a oba moc pěkně a umně zdobené koženými aplikacemi.

S postupnými drobnými modernizacemi, úpravami či nezbytnými opravami budovy či zařízení budeme samozřejmě pokračovat i v dalších letech a budeme se i upřímně těšit na celkovou rekonstrukci Klubu sportu a kultury, která je do budoucna opravdu nezbytná a samotný objekt i všichni, kteří jej využívají, starají se o něj, prostě občané Vlčnova si to jistě zaslouží.

Olga Floriánová, ředitelka KSK Vlčnov

Prísálí – původní stav před instalací zrcadel

Prísálí se zrcadly, celkově po úpravě

Salonek s fotokopii obrazu Jízdy králů

TIC před výměnou

TIC po výměně

TIC – pohled z venku

TIC – sjednocení vzhledu oken

Malá šatna před opravou podlahy

Malá šatna – nově položená podlaha a nový stůl

Vstup do sálu – nepěkný průhled oknem

Celkový pohled na nově zacloněný výhled z oken

Nový obklad stěny po odstranění nefunkčního topení

Nové čalounění vstupních dveří do sálu

Šatna pro účinkující před rekonstrukcí

Šatna pro účinkující – oprava podlahy

Šatna pro účinkující – původní vybavení

Šatna pro účinkující – před instalací žaluzií

Šatna pro účinkující – po instalaci žaluzií

Šatna pro účinkující s novým zařízením

Kožichy

Klub sportu a kultury přeje všem krásný adventní a vánoční čas, v novém roce jen samé příjemné kulturní zážitky a především pevné zdraví a radost ze života.

Vlčnovské hlásky v rozhlasovém éteru...

V posledním listopadovém týdnu mohli posluchači Českého rozhlasu Zlín každé ráno i odpoledne slyšet ze svých rádií písničky, které začátkem měsíce nazpívaly vlčnovské děti jako ukázkou svých pěveckých i muzikantských dovedností. A tak se ve škole hrálo a zpívalo. Paní redaktorka Andrea Kratinová

s nahrávacím zařízením v ruce střídavě kladla otázky, povzbuzovala, chválila,... a natáčela. Odměnou jí byly uvolněné a přirozené pěvecké výkony sólistů, sborečku i hudebníků. Rychle vzniklo pět nahrávek, zazněly lidovky, hit skupiny Kryštof „Cesta“ a samozřejmě vlčnovská hymna „Chodíme, chodíme“. O doprovod se

postaral cimbál, klavír, kytara i housle...

Podle ohlasů posluchačů se dobrá věc podařila a vlčnovské zpívající děti potěšily přes rozhlasové vlny spoustu lidí. Milí zpěváčci a hudebníci, děkujeme! A vytrvejte.

Mgr. Zdeněk Stašek

3. REPREZENTAČNÍ PLES ŠKOLY A OBCE

v pátek 12. ledna 2018
v 19,30 hodin v KSK Vlčnov

- Polonéza žáků 9. třídy
- Módní přehlídka Miriam Janásově
- Bohatá tombola
- Hraje skupina Kasanova
- Občerstvení zajištěno
- Vstupné 50 Kč

Roky ve Vlčnově

Soubor Vlčnovjan si premiérovým vystoupením 11. listopadu 2017 připomněl 45. výročí svého založení. Volným námětem se při tvorbě programu stalo dílo Rok ve Vlčnově vlčnovského rodáka PhDr. Josefa Beneše, CSc., od jehož narození uplynulo 100 let.

Program vyprávěl příběh chlapce, který se narodí a vyrůstá ve Vlčnově, stane se králem, a který si během dospívání v muže hledá galánku, účastní se hodů i odvodu na vojnu. Až s výjimkou dnes již neprobíhajícího odchodu na vojnu to byl a stále je příběh mnohých kluků, mladíků i zralých mužů z Vlčnova. V programu se objevil motiv jízdy králů a to hned dvakrát, protože je fenoménem, který v obci každoročně sestrává obrovskou roli. Premiéra Vlčnovjanu tak chtěla ukázat, že

ačkoli se mění doba se všemi vymoženostmi, životní styl i ekonomická situace obyvatel, jsou to jen proměnné zasazené do rámce zvyků, které zůstávají v základu stejné a vinou se kolořitem dědiny od jedné jízdy králů ke druhé. Nejlépe snad tento opakující se řád vystihují slova Josefa Beneše:

„Dech času mění tvář Vlčnova. Nechává mizet příkrčené chaloupky s doškovou střechou, aby na jejich místě vyrostly nové domy. Přes tři tisíce obyvatel tu pilně pracuje, raduje se, když přijde čas; modlí se či bujně hýří, když přijde čas, miluje se a také nenávidí s temperament pravých moravských Slováků. Prostředí se mění, tradice vede však Vlčnovjany pevně za ruku a připomíná dědictví otců. Všechno tu má svůj běh a řád!“

Přejme si, aby tento řád panoval ve Vlčnově i nadále, aby i pro budoucí kluky byl sen o kralování jedné jediné květnové neděle uskutečnitelný a aby mladí legrúti stejně hrdě sedali na koně rok za rokem. A stejně tak si přejme, aby generace tanečníků a muzikantů v souboru Vlčnovjan měly stále nové a zapálené následovníky, aby se ti, kteří souborem prošli, stále rádi vraceli na pódium ke společnému muzicírování a tancování.

Děkujeme všem, kteří jakkoli podpořili nejen premiérový program k výročí Vlčnovjanu, ale i jeho další činnost.

Marta Kondrová

Mikulášské odpoledne

Od roku 2007 organizuje Spolek pro vlčnovské děti „Mikulášské odpoledne“. Spolu s klubem Broučci, KSK Vlčnov a Obcí Vlčnov se daří tuto tradici zachovat.

Organizátoři a dobrovolní spolupracovníci vytvořili dvanáct stanovišť. V dílničkách pomáhali dětem s tvorbou výrobků s vánoč-

ní tematikou. Děti v dílničkách i na sportovních stanovištích získávaly razítka do kartiček, které vyměnily u Mikuláše za nadílku. Program obohatilo vystoupení kroužku moderních tanců žáků ZŠ a MŠ Vlčnov, který vede paní učitelka Knotková.

Děkuji za pomoc při organizaci a za pří-

pravu jednotlivých stanovišť. Díky vám se podařilo vytvořit příjemné nedělní odpoledne pro téměř sto čtyřicet dětí.

Přeji všem pohodu po dobu adventu a hezké vánoční svátky.

Radek Srnec, předseda SPVD

Dobrá věc se podařila

Ještě před několika měsíci visel nad letošním tradičním mikulášským pochodem do myslivecké chaty veliký otazník. Již nevyhovující statický, prostorový i hygienický stav myslivecké chaty vyburcoval vlčnovské myslivce k její celkové rekonstrukci. V jarních měsících byla větší část chaty rozebrána, časově ponechány byly jen základy a podlahy.

S finanční podporou Obce Vlčnov a nemalým peněžním a pracovním přispěním členů sdružení, chata vyrostla do dnešní uživatelné podoby, již někteří myslivci nazvali „je to naše perníková chaloupka...“ K tomu, aby byla v plném rozsahu, chybí ještě asi rok intenzivní práce. Mikuláše, anděla, čerta a hlavně vlčnovské děti a rodiče jsme však mohli 9. prosince

pohostit teplem, tradičním srnčím gulášem, horkým chatovým čajem a svařeným vínem.

Touto cestou bych chtěl poděkovat Obci Vlčnov za podporu, zastupitelům za vstřícnost a paní místostarostce Martičce za trpělivost a ochotu vyhovět a pomoci.

Knotek Josef, předseda MS Dřínec Vlčnov

Děti s Mikulášem, andělem a čertem u myslivecké chaty

Mikulášský pochod na mysliveckou chatu

Myslivecká chata po rekonstrukci

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok běží.

Naučná „ministezka“ Vlčnovských včelařů

Při příležitosti dne otevřených dveří byla v neděli 24. září slavnostně dána do provozu nová „mini“ naučná včelařská stezka. Ta má celkem 11 zastavení a jak je zřejmé, je věnována včelám a včelařství. Stezka začíná před včelařskou klubovnou v ulici Pusté a pokračuje na nedaleké dětské hřiště. Při prohlídce se nijak nenachodíte, ujdete totiž sotva několika 150 metrů do mírného kopce – proto „ministezka“.

Jednatel vlčnovských včelařů Vlastimil Kovář o stezce říká: „*Chtěli jsme oživit veřejný prostor kolem naší klubovny a trochu přispět k osvětě veřejnosti a zvelebení této části Vlčnova. Vytvořili jsme proto s podporou obce malou naučnou stezku, která, jak doufáme, bude cílem procházek místních ale i návštěvní-*

ků z okolí a přispěje k popularizaci včel i environmentální osvětě obecně.“

Na jednotlivých zastaveních stezky se dozvíte o historii včelařství ve Vlčnově i ve světě, překvapí vás spousta zajímavostí o včelách a životě v jejich společenstvech, nemine vás ponaučení o medu a dalších včelích produktech, ale budete také moci posoudit, jestli to mají těžší včelaři se včelami nebo naopak. V neposlední řadě se dozvíte, kdo byl sv. Ambrož, kdo vynalezl medomet a jak funguje anebo co je včelí rojení. Jedna z tabulí se pak věnuje včelám samotářkám, které stejně jako včely medonosné hrají v přírodě důležitou roli a podobně jako jiné druhy hmyzu z přírody kvapem mizí. Tato tabule je spolu s malým „hmyzím hotelem“ (hnízdni příležitost pro

samotářské včely) a výstavou historických úlů umístěna na zahradě včelařské klubovny a je ji proto možné vidět jen při zvláštních příležitostech jako je každoročně v září den otevřených dveří. Protože včelaři mysleli i na děti, umístili na každé tabuli ve spodní části menší odklaponou tabulku se zajímavou otázkou a odpovědí na ni, která mimochodem občas překvapí i dospělé.

Výstavbu tabulí, texty i grafické zpracování si vlčnovští včelaři zvládli obstarat sami. Půvabné obrázky pro stezku namaloval ilustrátor přírody Pavel Procházka žijící rovněž ve Vlčnově a o finanční stránku věci se tradičně postaral dobrý partner vlčnovských včelařů – obec Vlčnov.

Petr Pavelčík, ZO ČSV Vlčnov

Zajímavosti z života včel

Podle Českého statistického úřadu byla v roce 2015 **průměrná spotřeba medu** na osobu v ČR pouhý 1 kg. V Evropě má největší spotřebu Řecko s 1,6 kg na osobu. Následuje Německo a Rakousko.

to samé, co můžeme pozorovat při dotyku dvou mýdlových bublin – vytvoří se rovná stěna. Zrovna tak sousední stěny válcovitých komůrek se narovnají, získají tloušťku přesně 0,07 mm a úhel 120° mezi sebou.

Proč včela po bodnutí člověka ztrácí žihadlo a hyne? Žihadlo má na sobě zpětné háčky, které vytažení z kůže savců neumožní. Překvapená včela si tak žihadlo z těla vytrhne při snaze odletět i s částí vnitřností. Z vos, loupeživých včel a podobných nepřátel žihadlo včela bez potíží vytáhne. Včely se na Zemi vyvinuly mnohem dříve než savci. Že se později objeví savci se svou kůží, to včely nemohly předpokládat. Početná ztráta včel při útoku na savce je však natolik malá, že se v průběhu evoluce neobjevuje tendence k nějaké změně žihadla.

Rychlost růstu malé larvičky včely je obdivuhodná. V průběhu 5 dnů se váha larvy zvýší 1000×. Mladé larvy se živí mateřím kašičkou podobně jako novorozenci savců se živí mateřským mlékem. Kdyby novorozenec rostl podobně jako včelí „miminko“, po 5 dnech by vážil 3 tuny. To je stejně jako dospělý hroch.

Včelí matka se dožívá asi 5 let. Včelaři ji však většinou po 2-3 letech vyměňují. Trubci se dožívají 6-8 týdnů, letní generace dělnic asi 6 týdnů a zimní generace dělnic 6-8 měsíců.

Možná jste si všimli, že **ne na každý květ včela hned usedne**. Některé jen obletí a nektar sají třeba ze stejného květu hned vedle. Včely totiž poznají, který květ před chvílí navštívila jiná včela a květ je tudíž prázdný – bez nektaru. Včely nechávají na navštíveném květu pachovou značku, která vyprchá zhruba tehdy, kdy rostlina nektar doplní. Zajímavé je, že tyto značky využívají i jiné druhy hmyzu a květy po dobu trvání značky rovněž nenavštěvují.

Jak včely dokáží vytvořit naprosto přesný **šestiúhelníkový vzor buněk** v plástu? Budete možná zklamáni. Tento vzor vzniká zcela samovolně. Včely budují při stavbě kolem svého těla válcovitou komůrku. Při stavbě se zvýší teplota vosku na 37-40°C a vosk se začne roztékat. Ve stěnách buněk se pak odehraje

Starí Egypťané se mumifikaci naučili od včel. Včely jsou velmi čistotné. Pokud do hnízda vnikne například myš, včely ji dokáží usmrtit žihadly. Nejsou ale už schopny mrtvolku z hnízda odstranit. Pokryjí ji tedy celou propolisem, který má silné antibakteriální a fungicidní účinky. Vznikne dokonale konzervovaná mumie. To prý přivedlo Egypťany k myšlence jednoduché metody konzervování mrtvých.

Včelaři vědí, že když je bodne u úlu včela, tak se na stejné místo hned vrhnou se svými žihadly další včely. První včela totiž místo svého útoku označí pachovou značkou pro ostatní kolegyně. Včely tak soustředí efektivněji svůj útok na narušitele. Podobně vojáci za války naváděli světlicemi bombardéry. Včely tak dokáží rychle odehnat potenciálního nepřítele. Proto když vás bodne včela u svého hnízda, tak si rychle žihadlo vyškrabněte nehtem a odejděte jinam.

Kolik medu vyrobí jedna průměrná včela za svůj život? Asi jednu malou kávovou lžičku. Včela je funkční létavka asi 21 dní. Denně vyletí na asi 7 výletů za potravou. Za život je to 147 výletů. Z každého výletu donese surovinu na asi na 30 mg medu. Za život tak nanosí a vytvoří asi 4,4 gramů medu. To odpovídá zhruba jedné, nepřilíhš plné kávové lžičce.

Sezóna 2017

V roce 2017 jsme se mimo jiné i díky podpoře obce Vlčnov účastnily mnohých závodů, ať už MTB maratónů, XC závodů anebo silničních časovek, kritérií a maratónů nejen na území ČR, ale i na Slovensku. V sezóně 2017 se více dařilo Jitce Moštkové, která získala celkové vítězství mezi ženami v Javořinské časovce na Slovensku, druhé místo z Grand Prix Cinelli v Hlohovci, stejné umístění na Mamut Tour, či na olympijské trati cross country XCO Radíkov, kde nestačila pouze na úspěšnou mistryni a reprezentantku ČR. Další úspěšný start proběhl na domácí Komenského 50, kde obsadila 3. místo.

Závěr sezóny proběhl na Slovenské půdě – opět časovce do vrchu, kde jsem obsadila druhé místo za domácí Terezou Kurnickou, svěřenkyní světového šampióna Petera Sagana.

Méně úspěšnou sezónou v porovnání s předchozími má Kateřina, která ji díky náhlým nečekaným událostem musela předčasně ukončit. Přesto se jí podařilo podruhé v řadě získat celkové prvenství mezi ženami všech kategorií na Nivnické 50 na kratší trati, v úvodu sezóny pak 2. místo ve Velkém Meziříčí, v dalších závodech jí boj o přední příčky komplikovaly mimo jiné i mimo-

řádne časté technické problémy a defekty. Děkujeme za podporu Obci Vlčnov, která nám umožnila na některých ze závodů startovat.

Jitka Moštková, Kateřina Moštková

SPCCH – Zájezd do Velkých Karlovic

Jako v pohádce jsme si připadali na třídením zájezdu 20. až 22. 11. 2017 ve Velkých Karlovicích. Zasněžená valašská krajina, ubytování ve valašských roubených chalupách se vším vybavením, prostě paráda.

První den byla na programu prohlídka kaple sv. Huberta s průvodcem a odborným výkladem. Program nám zpestřily tamní děti z pěveckého sboru. Navečer jsme ještě stihli procházku valašskými chodníčky.

Ráno po snídani nás čekal výlet na Soláň. Z Karlovic je to pár kilometrů, silnice byla sice upravená a sjízdná, ale trochu namrzlá, tak jsme zažili i trochu strachu, ale šikovný šofér za pomoci silničářů, lopat a šterku situaci zvládl a my jsme se vydali s průvodcem kolem chaty Čarták na kopec Soláň. Tam už vládla pravá zima, stále padal sníh, vystoupali jsme k památnému kameni, vyslechli

jme pověst a i přes nečas byl pěkný výhled na pohorí Javorníků a okolí. Promrzlí jsme pospíchali zahrát se do Koliby na čaj a grog. Před odjezdem jsme ještě stihli návštěvu zvonice, v patře obrazovou galerii, poděkování a podpis Vlčnovjanů do kroniky. Odpoledne jsme měli volný program, každý po svém. Po večeri jsme měli i hudební program, k poslechu nám hrála místní cimbálová muzika.

Poslední den jsme šli pěšky do centra obce, navštívili jsme kostel Panny Marie Sněžné, je celý dřevěný, kryje ho 45 tisíc šindelů, je nazývaný perlou Valašska. Pracovali na něm místní tesaři, řezbáři – amatéři. Kostel má půdorys kříže. Poslední zastávkou bylo Karlovské muzeum, je památkově chráněné, jsou tam ukázky, jak lidé v této valašské obci žili, vyráběli si různé potřebné nářadí a věci potřebné k životu. Po obědě jsme zamířili směr Vlčnov.

Tento celý výlet nám sponzoroval pan Ivo Valenta, dopravu, ubytování i plnou penzi v hospodě Kyčerka. Patří mu od nás poděkování. My jsme se podíleli jen malou symbolickou částkou.

Antonie Vaculíková

Lucie noci upije a dne nepřidá.

SPCCH – Turnaj v kuželkách

Jako každý rok se koná ve sportovní hale v Hluku turnaj v kuželkách, hraje se „O pohár starosty města Hluk“.

Za naši organizace SPCCH se zúčastnilo šest členů, kteří na této soutěži byli poprvé a přesto přivezli skoro prvenství. Snad to bylo i tím, že nás přijel podpořit náš pan starosta Jiří Matušík. Soutěžilo 6 družstev: Hluk, Vlčnov, Nivnice, Boršice, Medlovice, Uherský Ostroh. Každé družstvo mělo 3 členy, proběhlo 5 kol po třech hodech. Štěstí nám přálo a umístili jsme se na druhém místě.

1. Nivnice 150 bodů
2. Vlčnov 139 bodů
3. Boršice 130 bodů
4. Medlovice 116 bodů
5. Hluk 115 bodů
6. Uherský Ostroh 105 bodů

Bylo to moc pěkně strávené odpoledne a děkujeme pořadatelům tohoto turnaje a víc takových akcí pro nás důchodce.

Antonie Vaculíková

Košť vín 2018

Chtěl bych pozvat všechny příznivce nejen vlčnovského vína na Košť vín, který se uskuteční 17. března 2018 v sále Klubu sportu a kultury ve Vlčnově.

Po dohodě se Zahradkáři navážeme na číslovaní Koštu z roku 2012 a tak se bude konat už 45. Košť vín pořádaný od roku 1962, kdy byla 13. května ve Vlčnově první oficiální místní přehlídka vín.

Na začátku Koštu proběhne výstava původních katalogů ze všech Koštů ve Vlčnově. Chtěl bych velmi poděkovat za podporu předsedovi Zahradkářů panu Antonínu Mikulcovi, bez jehož pomoci bych jen těžko katalogy pro výstavu shromáždil. Výstava katalogů proběhne pouze od 14 do 17 hodin, poté se výstava uschová. Podařilo se získat, mimo mnoha dalších, původní katalog z první výstavy v roce 1962. Na přehlídce se tehdy prezentovalo 16 vín od přátel vinařů z Moravského Slovácka a 73 vín vlčnovských. Dále stojí za zmínku i katalog z druhé oficiální výstavy v roce 1965, která byla pořádána 18. dubna k 20. výročí osvobození Vlčnova.

Aby si každý mohl vyzkoušet roli člena degustátora, připravíme pro návštěvníky Hlasovací lístek, do kterého si bude zaznamenávat vlastní hodnocení. Na závěr každý

vybere své vlastní šampiony Koštu vín. Do celkového hodnocení se budou započítávat jen podepsané a odevzdané lístky. Výsledek Hlasovacích lístků bude zveřejněn ve Zpravodaji.

Chtěl bych na oficiální hodnocení vín, které proběhne v týdně před Koštem, pozvat všechny, které skutečně zajímá, jak takové hodnocení probíhá. Předpokládám, že budeme mít tři nebo čtyři komise, podle množství vzorků. Ke každé komisi můžeme posadit nejvíce dva přísedící, kteří si tak mohou hodnocení vyzkoušet pod zkušným dohledem garanta Ing. Libora Zlomka. Přísedící nemusí mít obavu, protože jejich hodnocení nebude do celkového výsledku započítáno. V dalším roce se ale může z přísedícího stát člen komise, pokud bude mít zájem. Při oficiálním hodnocení neznají členové komisi vystavovatele jednotlivých vzorků. Na lahve při nalévání navlékáme neprůhledné převleky, aby nebylo možno poznat si své víno, ani podle lahve. Anonymita vzorků je důležitá pro důvěryhodnost výsledků hodnocení.

A nyní krátce k úrodě hroznů v roce 2017. I když na jaře nás, jako už téměř každoročně, postihly mrazy, další průběh počasí byl pro vinohrady poměrně příznivý. Nicméně září nám dalo slunečných dnů jen velmi málo a kvůli deštům většina pěstitelů sklídila úrodu raději dříve.

Jak jsem slyšel i od dalších vinohradníků, úroda v roce 2017 je nadstandardní, jen toho cukru v hroznové šťávě bylo o něco méně, než v roce minulém. Menší množství cukru v hroznech bylo také způsobeno větším zatížením rostlin vinné révy. Před dvěma lety jsem se rozhodl dosadit do vinice více rostlin. Dle učných knih, zvýšením počtu rostlin na metr čtvereční vinice, nedochází ke snížení kvality sklizených hroznů, protože celková sklizeň je vlastně stejná. Na druhou stranu

nás menší vzdálenost rostlin nutí zkracovat rodičí tažně, aby se navzájem nepřekrývaly. Při kratším tažni tudíž je, i při vysoké úrodě jako byla letos, únosné zatížení rostliny pro její další rozvoj a sílu. Věřím, že za několik let budu, i přes počáteční náklady na koupi devadesáti šlechtěných sazenic a práci při výsadbě, odměněn pěkným silným vinohradem, který mi bude zadostiučiněním.

Dokud budou vinaři z Vlčnova ochotni poskytovat vzorky svých vín, budu se snažit o udržení Koštu, abychom se mohli alespoň jednou za rok sejít a diskutovat/degustovat výsledky našeho snažení.

Předem děkuji všem vystavovatelům domácím i přespolním za podporu poskytnutím vzorků a nejen je chci tímto srdečně pozvat na Košť vín, který se koná 17. března 2018 od 14.00 v Klubu sportu a kultury ve Vlčnově.

Josef Pavelčík, Vlčnov 1065 (Vinohrady 77)

Významní vlčnovští rodáci

PhDr. Josef Beneš, CSc.

Narodil se 1. 3. 1917 ve Vlčnově v rodině zednického mistra jako první ze 7 dětí. Po maturitě na uherskobrodském Reálném gymnáziu v roce 1936 absolvoval učitelský kurz

a působil jako pedagog ve Vlčnově, Nivnici a Uherském Brodě. Následně vystudoval učitelství výtvarné výchovy a deskriptivní geometrie na učitelském ústavu (pozdější pedagogické fakultě) v Olomouci.

Zájem o etnologii ho v roce 1943 přivedl do Muzea Jana Amose Komenského v Uherském Brodě, kde působil jako dobrovolník a od roku 1955 jako první ředitel. Ve studiu etnografie pak pokračuje, již jako zaměstnanec Ministerstva kultury, na Filozofické fakultě Karlovy univerzity, kde v roce 1967 získává titul doktora filozofie. Současně začíná přednášet muzeologii na Filozofické fakultě Karlovy univerzity a na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně. V letech 1968 – 1982 je rovněž členem Střediska pro výuku muzeologie Filozofické fakulty Karlovy univerzity při Národním muzeu v Praze, tajemníkem Československého národního výboru ICOM a členem ICOM v Paříži (v letech 1957–1974), tajemníkem Ústřední muzejní rady Ministerstva kultury (v letech 1960–1974) a řádným členem Národopisné společnosti československé při ČSAV v Praze.

V roce 1982 odchází J. Beneš do důchodu, avšak i nadále se aktivně věnuje proble-

matice spojené s muzeologií a etnografií. Za své zásluhy je jmenován v roce 1987 Čestným členem Muzeologické společnosti a později Národopisné společnosti při Akademii věd ČR. V letech 1990–1997 působí jako garant muzeologie na Slezské univerzitě v Opavě, kde se podílel na založení muzeologického pracoviště a otevření studijního oboru muzeologie. Svě etnografické studie věnované moravskému Slovácku uveřejňuje mimo jiné jako stálý dopisovatel v časopisech Malovaný kraj, Slovácké noviny a Brodský zpravodaj.

Bohatá publikační činnost Josefa Beneše zahrnuje úctyhodných 730 titulů z oblasti muzeologie a 220 titulů z oblasti etnografie uveřejněných v různých odborných časopisech a sbornících. Z hlediska odborné etnografické činnosti pro uherskobrodské muzeum jsou však nejvýznamnější jeho první práce: Slovácké lidové umění (1944), Lidové umění ve škole (1949), Rok ve Vlčnově (1946, 2003), Vlčnovský kraj I, II (1957). Je autorem rozsáhlé dokumentace osmi krojových typů a dokumentace lidových zvyků a staveb na Uherskobrodsku. Josef Beneš zemřel 2. 10. 2005. Byl jmenován čestným občanem obce Vlčnov.

VLČNOVJANÉ

Vyprávění o životě lidu na slovácké dědině

Napsal Josef Beneš, vytištěno v r. 1953

Vlčnovjany znají všady, až na nás ti okolní žárlíja, že enom o nás sa furt píše, co chvíľa sa u nás filmuje, maléré nás malujú a o nich nic! Nadávajú nám, že sme divocí. Ale to je enom závišť, že oni sú k ničemu. Víte, nás drží víno! Nebyť toho, tož ani téj ohnivěj barvy by na kroji nemohlo byť toľik. Já vám řeknu, tady u nás je přeca enom život! Já už sú starý, ale nechťel bych inde bývat, mně by sa inde snád ani nelúbilo. Býl sem kdekady inde, ale dajte mně pokoj! Ti ľudé sú tam takoví jacísi inší, jak dyby sa barev báli, aj ty chalupy majú takové jakési smutné. My si potrpíme na barvy. Máme to v krvi. Já už sem moc prožil, dobrého aj zlého, ale nelutuju. Život stóji za to! A když to tak přehlédnu, je toho na jeden život akorát dost. Tož sa podívejate. Já pocházám – lesti to nevíte – z čísla stoštrnáctého nad kostelem. Tam Pavelčíci od nepaměti hospodařija.

Naši tatíček, daj im pámbu nebe, byli hospodář dobrý. Pokrokový. Knižky si vypošćávali ze čtenářského spolku a kdecu nového bylo oni hned zkúšali. Děcek nás bylo pět. Najstarší já a štyři děvčice. A tož to víte. Hned jak jsem býl malý, už ňa přivykali na všecko dobré aj zlé. Lesti sem býl hodný, nevím, ale hlas sem měl vycvičený, to vím istě.

Maměnka sa nemohli se mnú hrát. Pověsili na rošt plachticu a daja mňa do toho kombelača šli po svéj práci. A téj má roba v chalupě od božího rána až do noci plné ruky, že neví ani na kerúnohu napřed skočit. A tož sa nedivte, že sa s děckem nijak nemazlí. Ale

tož napařáděný se bývál, dyž byla tá mrskačka nebo takového něco, nafukováł sem sa v červeněj suknicí a v portovici, víte, u nás děvčice aj kluci majú tak do dvou – třech rokú suknicu, šak ešće aj včil tak maměnky děcka parádija!

My děcka sme sa nejvčě těšivali na hostinu, to jako na křtiny. Dyž kmotrěnka doněsli v koši vdolečky a buchtu-babúvku, to sme si pochutnávali! Jak dyby ani nebylo nic lepšio na světě. A tož tedy sa jedlo ináč než dnes. Žádné dorty, maso málokdy kafé enom na svátky. To bývaly ertelep sa kyškú lebo s podmáslím, vdolky trnkové lebo syrové, mezitým šlížky lebo pery lebo báleše nejaké. A to furt dokola. No tož ty křtiny to byla opravdu hostina. Šak ešće aj včil sa na kmocháčky velice drží, každé děcko na potkání kmocháčky uctivo přivítá. Optá sa odkúď idú a tak. Víte u nás na dědině žijú ľudé jaksi víc dohromady. Všeci víja, co koho bolí a trápí, co má lebo nemá, my okolo sebe nechodíme jak cuzí. Dyž sa potkáme, řekneme aspoň „vitaj Francku, ná gdes býl“ lebo „odkád ideš? A ten odpoví „ale henkaj u našich“ lebo „k našim do Rybář“, lebo tak nejak. Ludé tu jaksi spolu cítija, aj dyž nejsú zrovna rodina. To dyby sa zešli všechny naše děcka, to je 6 rodin, majú 21 děcek, aj 11 vnukú mám už! Pěkná hromádka že? Včil si představte, dybyste chtěli ešće zavolat kmocháčky, ty co nosija křtit aj ty co stáli na birňování, to by bylo dalších 50 lidí a jējich rodiny k tomu, to už je pú dědina. Tady není člověk sám jak šprla v plotě. Ešće sem vám neřekl, že našěj rodině sa říká „Koža“. Víte u nás je Pavelčíků 29 rodin a tož kdo by sa v tom vyznáł? Nejak sa každý

mosěl pomenovat. My sme Kožé družij Na kovárni, třetím sa říká Valach, štvrtém Stojan a ty ostatní vám ani menovat nebudu. Ono sa to méno nesmí nikom řěct do očí. To je největší urážka, jaká može být. Dyby ně negdo řekl Kožo nesmňel bych si to nechat lúbit. Šak si zpomínám, dyž sem jak chaloň chodil k muzice, jak mně maměnka dycky říkávali, enom sa chlapče nebí, s nikým sa nebí, ani kdyby ti Kožo nekerý řekl, tož sa nebí! Ono sa to lechko řekne, ale dyž sa člověk neudržál!

Já sem zapomněł povykládat, co sem dělál jak kluk, školák. Víte, chodil sem do školy rád, ale v létě mňa potřebovali doma. Pásával sem na Čupoch, to bylo obecní pastvisko. Včil už sú tam pola. To nás tam bylo hromada klukú z celěj dědiny a to víte, nic dobrého sme neudělali. Ale spěšěj sa rodiče o děcka toľej nestarali. Víte, já dyž vidím u naši Francky, jako okolo toho děcka všeci běhajú a co si to zmyslí, všechno tom hned dajú, ja tož to nebývalo. Nás nigdo neprosil, Jožinku jez, aspoň trošinečku, ani toto malučké bombenka nechčeš? Alebo kúšček pomoranča spapenkaj, nebo túto čokoládu! No ludé dobří, toto ňa čert bere. Já dyž sem býl malý, tož maměnka večer zakřičali ve dveřách Francku, Jožo, Marýno, Stázo – večerťat! A my sme letěli dóm, protože gdo sa opozdíl, nedostál nic. Nikdo si nevymýšlál, jedlo sa, co bylo na stole. Čokoládu sem neviděl, rohlík doněsli tatíček z jarmarku z Brodu, to byla pochůtka a dyž sme na svatbě dostali sodovku, byli sme v desátém nebí, jak sa říká. A včil? Škoda mlúvit. Děcka všecko majú, nic im nechybí a sú rozmazlené až haňba.

Já sem chodíval do školy bosky od jara do zimy, enom v zimě sme měli boty. A byl se zdra-
vý jak buk. Ale tož v zimě sem mňel kožuch, to
mňel každý kluk. Včil děcka v tych kabátkoch
moc tepla věru neužijú. Ve škole sme sa toho
tolik neučili jak včilěj, to víte, jak to tedy šlo.
Ale knížku si rád poříkám, to sem si ze školy
odněs. A rád na školu zpominám. Dyž sa to
tak vezme, tož nejlepší je děckom. Jak vyjde
člověk ze školy, už sa tych starostí nezbaví až
do smrti.

Dyž sem si tak doněs od baběny z mrs-
kačky ty panáky a koně, vystavil sem to všech-
no za okno zrovna tak, jak včil to ešče děcka
dělajú s tyma baránkama a dortama. To sem
chodil v bílých širokých gatách a v košuli,
kordulu sem mňel první až v desíti rokoch.

Děvčiska v tych rokoch majú už rukávce a dyž
idú za družičku, tož pěkně ve věnečku, to už
tedy bývalo.

Ináč nám děckom bývalo dobre. V létě sme
běhali po dědině jak draci, gdejaký strom byl
náš, v hájku sme věděli o každém hníždě, nic
nám neušlo. Hotař sa nás nahónil! Na jaro sme
plétli kančúchy na mrskačku, otlúkali písčal-
ky. A co všelijakých her sme uměli. Hráli sme
na pasáka, na pěčka, na hamičugu, to sa hrá-
valo křivákem. Všelijakých rozpočítadel sem
umněl moc.

Na velikonoční klepání sem sa těšívál
zrovna tak, jak včil děcka. Aj sme dostávali za
to klepání akorát takové idáše jak včil děcka.
To ešče ostalo. Dyž sme tukávali Jozéfkom
štrandle, to sa večer chodí, ve dverách sa fuká

užičkama a zpívá sa přitom taková stará:
Pukaly lavice, pukaly stolice, pukaly aj dvere,
Jozéfku otevři! Jak nám neotevřeš, šak ty brzo
zemřeš, našeho fukání neučuješ!

My sme tedy dostávali za to sušené trnky
lebo krajanky z jablek, dneskaj děcka ešče furt
tak štrandlujú, ale dostávajú bombose a kazíja
si zuby. Aj zpívat sme sa brzo naučili. Břěskali
sme kdejakú pěsničku po chaloňoch, v koste-
le sme zpívali až nám žily na krku modřaly,
víte u nás každý zpívá jak može nejvíc. Pán
rektor ve škole dycky chtěli, abychom zpívali
potichučky, ale to nás nebavilo. Co s takovým
zpěvem, dyž to není čut!

*Pokračování v příštím vydání Vlčnovkého
zpravodaje.*

Významní vlčnovští rodáci

P. Bartoloměj Karel Kolek, OFM

Před 100 lety, 16. července 1917, se ve
Vlčnově narodil budoucí řeholník, kněz a oběť
totalitního režimu Karel Kolek. Přišel na svět
se jako 6. dítě z deseti sourozenců manže-
lů Františka a Františky Kolkových v domě
č. 149 (vedle současné provozovny kerami-
ky). Po absolvování obecné školy nastoupil na
Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži a poté
v Praze vystudoval bohosloveckou fakultu.
V průběhu studia vstoupil do řádu františká-
nů (Ordo Fratrum Minorum – OFM) a při-
jal řeholní jméno Bartoloměj. Část studijní-
ho období strávil v rakouském Salzburgu. Byl
vysvěcen na kněze 29. června 1941 v chrámu
sv. Víta v Praze a téhož roku 6. července slou-

žil za velké účasti věřících ve Vlčnově primiční
mši svatou. Do roku 1950 působil ve františ-
kánských klášterech, kterých bylo v té době
na území republiky 22. V noci z pátku 13. na
sobotu 14. dubna 1950 došlo komunistickým
režimem k přepadení mužských klášterů, tzv.
akce „K“. Řeholníci a kněží byli převezeni do
vytipovaných klášterů nazvaných internač-
ní. Byl mezi nimi i P. Bartoloměj Karel Kolek.

26.–28. ledna 1954 byl ve vykonstruova-
ném soudním skupinovém procesu „Koseček
a spol.“ odsouzen Vyšším vojenským sou-
dem v Praze za „Sdružování proti republice“
k 2 letům odnětí svobody. Během pobytu v kri-
minálu byl nucen pracovat na stavbách, kde

utrpět vážný úraz s několikadenním bezvědo-
mím, jehož následky si nesl celý život. Ani po
návratu z kriminálu nemohl vykonávat kněž-
ské povolání, protože mu byl odňat souhlas
k výkonu kněžské služby a musel s podlome-
ným zdravím pracovat jako dělník v továrně
TON v Uh. Hradišti. V rámci svého kněžské-
ho povolání se stal lektorem teologie tajného
studia. Na konci 60. let byl umístěn v Choryni
u Valašského Meziříčí u Milosrdných sester sv.
kříže, kde 31. 1. 1993 po těžké nemoci zemřel.
Pochován je na vlčnovském hřbitově se svými
rodiči v rodinném hrobě (místo za kněžským
hrobem).

Marta Moštková

Řeholník Bartoloměj Kolek v mládí

P. Kolek ve vlčnovském kostele 1. zleva

P. Kolek v roce 1986 ve Vlčnově

HRADIŠŤAN & Jiří Pavlica VÁNOČNÍ KONCERT

VLČNOV
kostel sv. Jakuba St.
sobota 6. ledna 2018
v 17.00 hodin

www.hradistan.cz | www.vlcnov.cz | www.vlcnov.farnost.cz

Předprodej vstupenek na podatelně OÚ a sakristii kostela. Cena 150 Kč.

Sportovní střelba ve Vlčnově v roce 2017

Seznámení se sportovní kulovou a sportovní brokovou střelbou ve Vlčnově v roce 2017, dalších možnostech a rozhodnutí jak dál.

Závodů začaly v lednu jako obvykle ve Veselí nad Moravou. První problémy se začaly projevovat tím, že vzhledem k nedostatku juniorů byla tato kategorie zrušena a závodníci byli přesunuti do kategorie mužů. Zde se Bedřich Chaloupkovi povedl v celkovém pořadí dobrý nástřel 2317 bodů z 2400 možných. Výsledek na juniora dobrý, bohužel v celkovém pořadí to stačilo pouze na 16. místo z 51 závodníků. Okresní přebor proběhl

taktéž bez kategorie juniorů, zde dosáhl na bronzovou příčku. Ze Zlína bylo sděleno, že nemáme počítat se závody, protože celý seriál bude asi zrušen. Bylo rozhodnuto. Začneme se plně věnovat brokové střelbě a to disciplíně „Trap“. Časově to bylo náročnější, jelikož jsme jezdili na tréninky do Brna k panu Hrdličkovi a závody probíhaly v tří denním intervalu po území ČR. Nicméně úsilí stálo zato a v letošním roce se Bedřichovi podařilo obsadit v Českém poháru v kategorii dorost jednou první místo, dvakrát druhé místo a jednou páté místo. Celkově se mu podařilo v koneč-

ném součtu v Českém poháru zvítězit. V závodě OH nadějí, který se konal v Brně se mu podařilo vybojovat třetí místo. Ve vyhlášení krajského přeboru mládeže v Brně obsadil druhé místo. Nejvíce si ceníme Mistrovství ČR, které se konalo v Hradci Králové, kde skončil na třetím místě.

Poděkování patří obci Vlčnov za poskytnutí individuální finanční dotace na sportovní činnost mládeže a MS Dříněk Vlčnov z.s. za možnost individuálního tréninku na střelnici.

Bedřich Chaloupka st.

Turbonet

www.turbonet.cz

**Veselé Vánoce
a šťastný nový rok 2018.
Děkujeme
za přízeň.**

Pro prvních
50 zákazníků
v novém roce 2018
zřízení internetu
ZDARMA.

t: 775 570 530

Vlčnov ve fotografii

Jožka Černý v KSK

J. Černý s CM Gracia

Ředitelka KSK Mgr. O. Floriánová koncert organizovala

Rozsvícení vánočního stromu

Maminky a babičky připravily občerstvení

Příprava dětí na vystoupení

Zapojily se i děti z Vlčnovjánku

Přítomné pozdravil pan farář, emeritní i současný starosta

Když Vánoce obilí stromy sněhem, tak je posype jaro květem.

Zazpívaly děti z MŠ

Rozsvícení stroměčku se těšilo velkému zájmu

Vánoční cukroví našich babiček

Sádlovky s důlkem plným marmelády

170 g hladké mouky
150 g sádla
150 g moučkového cukru
60 g kakaa

Z uvedených surovin vypracujeme hladké těsto, zabalíme do potravinové fólie a necháme do druhého dne odpočinout. Z těsta tvarujeme malé kuličky, které pokládáme na plech vyložený pečicím papírem. Do středu každé kuličky uděláme obráceným koncem vařečky důlek. Plech vložíme do trouby předem vyhřáté na 170 °C a pečeme asi 10 minut. Upečené sádlovky necháme vychladnout a pak plníme marmeládou.

Křehké mušličky plněné drcenými ořechy

280 g hladké mouky,
250 g másla,
1 vejce
Náplň: 100 g mletých vlašských ořechů,

100 g moučkového cukru,
špetka citronové kůry,
lžice rumu

Z uvedených surovin vypracujeme hladké těsto, zabalíme do potravinové fólie a necháme ho v chladničce do druhého dne odpočinout. Z těsta vyválíme na pomoučeném válu plát asi 2 mm silný. Vykrájíme z něj kolečka, do středu dáme malý kopeček připravené náplně, kolečko i s náplní v půlce přehneme a okraje těsta k sobě po obvodu přitiskneme.

Rozložíme na plech vyložený pečicím papírem a pečeme v troubě předem vyhřáté na 170 °C asi 10 minut. Po vyjmutí z trouby necháme chvíli vychladnout a následně obalujeme ve vanilkovém moučkovém cukru.

Masarykovo cukroví

180 g vlašských ořechů,
300 g hladké mouky,
200 g másla,
100 g krupicového cukru,
1 lžice kakaa holandského typu,
1 žloutek,
moučkový cukr na obalení

Ořechy na 2 hodiny namočíme do studené vody, pak je nahrubo nasekáme. Přidáme ostatní suroviny a zpracujeme těsto. Vytváříme z něj válečky o průměru cca 4 centimetry a necháme je v lednici nebo v mrazáku ztuhnout.

Z válečků krájíme kolečka, klademe na plech vyložený pečicím papírem a pečeme je v předehřáté troubě při 180 °C asi 8 minut. Po vyjmutí z trouby necháme chvíli vychladnout a následně obalujeme ve vanilkovém moučkovém cukru.

Akce ve Vlčnově v roce 2018

Leden

- 6. 1. Memoriál Karla Prchlíka v nohejbale
- 12. 1. Reprezentační ples školy a obce
- 13. 1. Sportovní ples
- 19. 1. Myslivecký ples
- 27. 1. Krojový ples s představením krále

Únor

- 3. 2. Hasičský bál
- 4. 2. Setkání důchodců
- 10. 2. Dětský krojový ples
- 18. 2. Dětský karneval

Březen

- 3. 3. Maškarní zábava se Žlutým baletem
- 10. 3. Pořad k 15. výročí Mužského sboru Vlčnov
- 17. 3. Košť vína

Duben

- 2. 4. Velikonoční občůzka legrútů s králem
- 14. 4. Ročníková zábava

Květen

- 5. 5. Pořad k výročí Dětské cimbálové muziky Vlčci
- 25. 5. Jízda králů Vlčnov (25. – 27. 5.)

Červenec, srpen

- Vlčnovské kulturní léto
- 21. 7. Hodové zpívání v búdách
- Setkání u dechové hudby
- Dobové odpoledne
- Dětská neděle

Září

- 23. 9. XIV. Košť vdolečků

Prosinec

- 8. 12. Tradiční Vánoce ve Vlčnově
- 8. 12. Vánoční výstava
- 26. 12. Šachový turnaj

Vitání občánek, prosinec 2017

vše pro Váš počítač
internetové ceny

- prodej počítačů, notebooků, tiskáren, tabletů, mobilů, monitorů a příslušenství
- odvírování, čištění, (re)instalace; servis PC, NTB (poškozené panty, výměna displeje, klávesnice)
- obnova a záloha dat z paměťových médií
- kurzy, školení; vzdálená pomoc
- náplně, tonery a plnicí sady do tiskáren

akční ceny
repas NTB
od 5600 Kč

kontakt: +420 604 471 477, info@levnepocitace.cz
Mgr. Radek Brušítk, Stolařská 2338, Uh. Brod (supermarket Rojal)

Vánoční Vlčnov

17. 12. 2017
VÁNOČNÍ VÝSTAVA
Galerie na Měštance
14.30 hodin

26. 12. 2017
ŽIVÝ BETLÉM
prostor u kostela Sv. Jakuba
15.30 hodin

6. 1. 2018
KONCERT HRADIŠŤANU
a Jiřího Pavlici
kostel Sv. Jakuba
17.00 hodin

INZERCE NEMOVITOSTÍ

Ke koupi hledám **rodinný dům** v této lokalitě. Možno i k rekonstrukci, zahrádku uvítám. Tel.: 604 641 463
Sháním ke koupi **byt** s dobrou dostupností do Uherského Brodu. Tel.: 739 823 546

Vlčnovský zpravodaj – periodický tisk územního samosprávného celku, MK ČR E 10127

Vydává obec Vlčnov jako čtvrtletník, IČ: 00291561, 686 61 Vlčnov č. 124, www.vlcnov.cz, Náklad 800 ks, Prodejní cena 3,- Kč

Názory vydavatele se nemusejí ztotožňovat s názory autorů článků.

sazba: TRIFID KP, s.r.o., Staré Město | tisk: Hudec Print, Buchlovice | autoři fotografií: R. Pijáček, J. Pijáček, M. Moštková, autoři článků
Uzávěrka příštího čísla je 10. března 2018. Následující vydání březen 2018. Články a fotografie k publikování pošlete na e-mail: knihovna@vlcnov.cz
Pro sazbu je použito písmo Lido STF © František Štorm, Storm Type Foundry, www.stormtype.com